

**ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร
กับการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรของชายที่เป็นบิดาของนักเรียนโรงเรียนอนุบาล
ในกรุงเทพมหานคร : โดยใช่วิธีการวิเคราะห์จำแนกหมู่**

จากผลการศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร มีอิทธิพลอย่างยิ่งที่จะกำหนดพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งในบทนี้ก็จะกล่าวถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับปัจจัยต่าง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนกหมู่ โดยที่การวิเคราะห์จำแนกหมู่นี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ การศึกษาความแตกต่างของหน่วยวิเคราะห์ในแต่ละกลุ่มย่อยของตัวแปรอิสระ ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเท่าใดในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร โดยที่การวิเคราะห์จำแนกหมู่นี้มุ่งไปที่ภายในตัวแปรเลือกว่ากลุ่มย่อยของตัวแปรนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยเอาค่าเฉลี่ย (ของมาตรวัดตัวแปรตาม) ของกลุ่มย่อยของตัวแปรอิสระมาเปรียบเทียบกัน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2536: 391) จากแนวคิดเชิงทฤษฎีและการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา กล่าวได้ว่าลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร มีความเกี่ยวข้องกับมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรเป็นอย่างมาก ซึ่งการศึกษาความสัมพันธ์โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกหมู่เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม และประชากร โดยจะพิจารณาความสัมพันธ์ที่ยังไม่ปรับอิทธิพลของปัจจัยอื่น ๆ และความสัมพันธ์ที่ปรับอิทธิพลของปัจจัยอื่น ๆ แล้ว

ดังนั้น ตัวแปรที่จะนำมาทดสอบในแบบจำลองการวิเคราะห์จำแนกหมู่ในส่วนแรก คือ อาชีพของภรรยา การศึกษา การช่วยงานบ้าน จำนวนบุตร และผู้ดูแลบิดาในวัยเด็ก ส่วนตัวแปรที่เหลือก็พบว่า ความสัมพันธ์เป็นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบตัวแปรอิสระต่าง ๆ ที่เหลือแล้ว ก็พบว่าตัวแปรทั้ง 5 ข้างต้นดังกล่าวเหมาะสมที่สุด ดังนั้น ตัวแปรทั้ง 5 ตัวที่กล่าวมาจึงน่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร ดังผลปรากฏในตารางที่ 28 ดังนี้

1. อาชีพของภรรยา

สำหรับตัวแปรนี้ (ในตารางที่ 28) พบว่า อาชีพของภรรยาอธิบายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรได้ไม่ถึงร้อยละ 1 (0.81 %) โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ ชายที่มีภรรยาประกอบอาชีพนอกบ้านจะมีร้อยละของการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรมากกว่า ชายที่ประกอบอาชีพที่บ้าน (เปรียบเทียบ ร้อยละ 85.92 และ ร้อยละ 82.36) ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากชายที่มีภรรยาประกอบอาชีพนอกบ้านนั้น ต้องเข้ามารับบทบาทในการเลี้ยงดูบุตรเพิ่มมากขึ้นจากเดิม ซึ่งต่างจากชายที่มีภรรยาประกอบอาชีพอยู่กับบ้านนั้น บทบาทในการรับผิดชอบการเลี้ยงดูบุตรย่อมตกอยู่กับภรรยาเป็นส่วนใหญ่แน่นอน อย่างไรก็ตามเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ (ระดับการศึกษา การช่่วงงานบ้าน จำนวนบุตร ผู้ดูแลบิดาในวัยเด็ก) มาร่วมพิจารณา พบว่า อาชีพของภรรยาอธิบายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรได้เพียงร้อยละ 0.01 (beta สกกำลังสองคูณด้วยร้อยละมีค่าเท่ากับ 0.01) โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่า เมื่อนำเอาอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาด้วยแล้ว พบว่า ตัวแปรอาชีพของภรรยา มีความแตกต่างกันน้อยมากในการอธิบายการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร กล่าวคือ หลังจากนำตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาด้วยพบว่า ความแตกต่างระหว่างชายที่มีภรรยาทำงานนอกบ้านและที่บ้านนั้นน้อยลง (เปรียบเทียบจากร้อยละ 85.92 กับ 82.36 ลดลงเหลือ 84.65 กับ 84.19 ตามลำดับ) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า เมื่อนำเอาอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาด้วยแล้ว พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับอาชีพของภรรยาจะลดลง ทั้งนี้เกือบจะไปเท่ากันระหว่างชายที่ภรรยาต้องทำงานนอกบ้าน (ร้อยละ 84.65) กับชายที่ภรรยาทำงานที่บ้าน (ร้อยละ 84.19) กล่าวได้ว่า ปัจจัยอื่นก็มีผลต่อการอธิบายการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรด้วยเช่นกัน โดยสรุปความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพภรรยากับการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้เบื้องต้น แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ก่อนปรับตัวแปรอื่นมีมากกว่าหลังปรับ ซึ่งได้มีการนำตัวแปรอิสระตัวอื่นมาร่วมพิจารณาด้วย

2. ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาทางด้านระดับการศึกษา จากตารางที่ 28 พบว่า การมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรจะผันแปรไปตามระดับการศึกษา และมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า ทั้งก่อนปรับตัวแปรอื่น

และหลังปรับ จะมีร้อยละของชายที่มีระดับการศึกษาสูงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ชายที่มีระดับการศึกษาปานกลาง และระดับการศึกษาต่ำ ตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจาก ชายที่มีการศึกษาสูงย่อมมีความนึกคิดดีกว่าชายที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ส่งผลให้ชายที่มีการศึกษาสูงย่อมเห็นคุณค่าในการเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเองมากกว่าชายที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาด้วย พบว่า ทิศทางยังคงเป็นไปในลักษณะเดิม (ก่อนปรับ) และค่าร้อยละหลังปรับแล้วจะไม่ค่อยแตกต่างกันกับค่าร้อยละก่อนปรับสักเท่าไร แต่เมื่อพิจารณาจากค่า $\eta^2 = 0.07$ กับ β^2 ซึ่งลดลงเหลือ 0.05 ก็น่าจะอธิบายได้ว่า เมื่อนำตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาร่วมพิจารณาตัวแปรระดับการศึกษาด้วยแล้ว พบว่า ค่าความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแปรระดับการศึกษาที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรลดลงเล็กน้อย ตามอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่น ๆ ซึ่งหมายความว่า การนำตัวแปรอื่นมาร่วมพิจารณากับตัวแปรระดับการศึกษา เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. การช่วยงานบ้าน

ตัวแปรการช่วยงานบ้านของชายที่เป็นบิดานั้น มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ จากผลงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่ผ่านมา พบว่า การช่วยงานบ้านกับการเลี้ยงดูบุตรแทบที่จะจัดเข้าเป็นเรื่องเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าชายที่ช่วยงานบ้านมากเท่าไร ก็จะมีแนวโน้มในการเลี้ยงดูบุตรมากขึ้นเท่านั้น

ซึ่งจากผลการศึกษาในตารางที่ 28 พบว่า ทั้งในระดับ 2 ตัวแปร (ก่อนจะควบคุมด้วยอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ) และหลังจากนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ เข้ามาร่วมพิจารณาแล้ว จะมีร้อยละของชายที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำหรือเป็นผู้ทำงานบ้านเอง มากกว่าชายที่ไม่เคยช่วยงานบ้านเลยหรือช่วยบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งทั้งก่อนและหลังปรับแล้วนั้น ค่าร้อยละจะไม่แตกต่างกันสักเท่าไร (เปรียบเทียบร้อยละก่อนปรับ 79.50, 93.49 และหลังปรับ 79.60, 93.30) ซึ่งผลที่ได้ก็สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา กล่าวคือ ชายที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำหรือเป็นผู้ทำงานบ้านเอง จะมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรมากกว่าชายที่ไม่เคยช่วยงานบ้านเลยหรือช่วยบ้างเล็กน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ เข้ามาร่วมพิจารณา ก็จะพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับการช่วยงานบ้าน

จะมีค่าคงที่ (ค่า β ยังคงเป็น 0.34 ซึ่งเท่ากับในระดับ 2 ตัวแปร) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแม้จะมีตัวแปรอิสระอื่น ๆ เข้ามาร่วมพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับการช่วยงานบ้านแล้วก็ตาม ความสัมพันธ์ดังกล่าวก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของตัวแปรร่วมอื่น ๆ ดังนั้น ผลที่ได้ก็สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จำนวนบุตร

จำนวนบุตรเป็นตัวแปรที่มีส่วนกำหนดการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรด้วยกัน ซึ่งจากตารางที่ 28 พบว่า ในระดับ 2 ตัวแปร (ก่อนควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่น ๆ) จำนวนบุตรสามารถอธิบายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรได้ 0.06 (0.36 %) โดยความสัมพันธ์ ดังกล่าวเป็นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ร้อยละของชายที่มีบุตร 1 คนสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ชายที่มีบุตร 2 คน และร้อยละที่ต่ำสุดคือชายที่มีบุตร 3 คนขึ้นไป ตามลำดับ (ร้อยละ 85.36, 84.48 และ 82.04 ตามลำดับ) และเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ เข้ามาร่วมพิจารณาด้วย พบว่า แบบแผนความสัมพันธ์ยังคงเป็นไปในลักษณะเดิม กล่าวคือ ชายที่มีบุตร 1 คน มีร้อยละสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ชายที่มีบุตร 2 คน และ 3 คนขึ้นไป ตามลำดับ และค่าร้อยละในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษามีค่าลดลงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับค่าก่อนปรับ (คิดเป็นร้อยละ 85.12, 84.40 และ 82.00 ตามลำดับ) ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานเบื้องต้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าความสัมพันธ์หลังจากมีการปรับอิทธิพลของตัวแปรร่วมแล้ว พบว่าค่าลดลงเล็กน้อย (ค่า β ลดลง 0.04) ซึ่งแสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับจำนวนบุตร จะมีค่าความสัมพันธ์ลดลงเล็กน้อย เมื่อนำอิทธิพลของตัวแปรร่วมอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาด้วย โดยสรุปความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เบื้องต้น

5. ผู้ดูแลบิดาในวัยเด็ก

ผู้ดูแลบิดาในวัยเด็กนับเป็นตัวกำหนดแบบแผนการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ประสบการณ์ในวัยเด็กจะสั่งสอนให้เป็นไปตามประสบการณ์เมื่อเด็กเติบโต ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ชายที่มีบิดามีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรในวัยเด็ก จะมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรมากกว่า ชายที่ไม่เคยมีบิดามีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูเลย ในการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่าทั้งใน

ระดับ 2 ตัวแปร และหลังจากนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาแล้ว พบว่า ชายที่มีบิดามีส่วนในการเลี้ยงดูในวัยเด็ก จะมีร้อยละมากกว่าชายที่ไม่มีบิดามีส่วนในการเลี้ยงดูในวัยเด็ก ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งค่าร้อยละหลังปรับแล้ว พบว่า มีค่าลดลงเล็กน้อย (เปรียบเทียบก่อนปรับร้อยละ 81.23, 85.42 และหลังปรับร้อยละ 81.12, 85.26 ตามลำดับ) โดยที่ค่าความสัมพันธ์หลังจากนำตัวแปรอิสระต่าง ๆ มาร่วมพิจารณาแล้ว พบว่า ผู้ดูแลบิดาในวัยเด็กอธิบายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรได้เพียงร้อยละ 0.07 (ค่า beta สกกำลังสองคูณด้วยร้อยละ เท่ากับ 0.07) แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับผู้ดูแลบิดาในวัยเด็ก จะลดลงเล็กน้อยเมื่อนำตัวแปรอื่น ๆ มาร่วมพิจารณา

ในการอธิบายความผันแปรของการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรนั้น พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่นำเข้าไปในแบบจำลองการวิเคราะห์จำแนกพหุ สามารถอธิบายแบบแผนการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรได้ดีพอสมควร คือ ร้อยละ 50.3 ($R^2 = 0.503$)

โดยสรุปแล้ว การวิเคราะห์การจำแนกพหุของการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร ดังที่เสนอไว้ในตารางที่ 28 เป็นการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระหลายตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยที่เลือกตัวแปรอิสระมา 5 ตัว (ที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติในการวิเคราะห์แบบตารางไขว้) ได้แก่ อาชีพของภรรยา ระดับการศึกษา การช่วยงานบ้าน จำนวนบุตร และผู้ดูแลบิดาในวัยเด็ก ซึ่งผลการศึกษาแสดงว่า เมื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งที่มีต่อตัวแปรตาม โดยมิได้ควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ พบว่า ตัวแปรอิสระส่วนใหญ่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแปรด้านระดับการศึกษา การช่วยงานบ้าน และผู้ดูแลบิดาในวัยเด็ก มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ค่า F ต่ำกว่า 0.05) และหลังจากที่ควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่น ๆ พบว่า อิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรจะลดลง เมื่อควบคุมด้วยตัวแปรอิสระอื่น ๆ (ยกเว้นตัวแปรการช่วยงานบ้าน) ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวอาจมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ในแบบจำลองเดียวกัน ทำให้ความสามารถในการอธิบายความผันแปรในการมีส่วนร่วมการเลี้ยงดูบุตรลดลง

อย่างไรก็ตาม ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมดที่นำเข้าสู่การพิจารณา ตัวแปรการช่วยงานบ้านเป็นตัวแปรที่มีลักษณะพิเศษที่สุด กล่าวคือ เมื่อได้นำอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่น ๆ เข้ามาร่วมพิจารณา ก็ยังพบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับการช่วยงานบ้านยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าตัวแปรอิสระอื่น ๆ ไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรกับการช่วยงานบ้าน (พิจารณาจากค่า η^2 0.34 กับค่า β 0.34 และค่านัยสำคัญทางสถิติ = 0.000)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ของการมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรของชาย
จำแนกตามลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร

ลักษณะภูมิหลัง	จำนวนตัวอย่าง (N)	พฤติกรรมการมีส่วนร่วม ในการเลี้ยงดูบุตร	
		ค่าที่ยังไม่ปรับ	ค่าที่ปรับแล้ว
ค่าเฉลี่ยรวม =	84.46		
<u>อาชีพของภรรยา</u>			
- ชายที่ภรรยาต้อง ทำงานนอกบ้าน	369	85.92	84.65
- ชายที่ภรรยาต้อง ทำงานที่บ้าน	257	82.36	84.19
eta/beta		0.09	0.01
<u>ระดับการศึกษา</u>			
- ระดับการศึกษาต่ำ	146	82.71	82.60
- ระดับการศึกษาปานกลาง	233	83.82	83.66
- ระดับการศึกษาสูง	247	86.10	85.72
eta/beta		0.07 *	0.05 *

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลัง	จำนวนตัวอย่าง (N)	พฤติกรรมการมีส่วนร่วม ในการเลี้ยงดูบุตร	
		ค่าที่ยังไม่ปรับ	ค่าที่ปรับแล้ว
<u>การช่วยงานบ้าน</u>			
- ไม่เคยช่วยเหลือ หรือ ช่วยบ้างเป็นบางครั้ง	404	79.50	79.60
- ช่วยเป็นประจำ หรือ เป็นผู้ทำงานบ้านเอง	222	93.49	93.31
eta/beta		0.34 **	0.34 **
<u>จำนวนบุตร</u>			
- จำนวนบุตร 1 คน	178	85.36	85.12
- จำนวนบุตร 2 คน	326	84.48	84.40
- จำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป	122	82.04	82.00
eta/beta		0.06	0.04

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลัง	จำนวนตัวอย่าง (N)	พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วม	
		ในการเลี้ยงดูบุตร	
		ค่าที่ยังไม่ปรับ	ค่าที่ปรับแล้ว
ผู้ดูแลบิดาในวัยเด็ก			
- ไม่มีบิดาดูแลในวัยเด็ก	143	81.23	81.12
- มีบิดามีส่วนร่วมในการดูแล	483	85.42	85.26
eta/beta		0.09 *	0.07 *
R ²			0.503

* ระดับนัยสำคัญของสถิติ F ที่ น้อยกว่า 0.05

** ระดับนัยสำคัญของสถิติ F ที่ 0.000

eta หมายถึง ค่าสถิติที่ระบุอัตราความสัมพันธ์ที่แสดงถึงความสามารถของตัวแปรอิสระในการอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม

beta หมายถึง ค่าสถิติที่ระบุอัตราความสัมพันธ์ที่วัดความสามารถของตัวแปรอิสระในการอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามเมื่อควบคุมผลของตัวแปรอื่นแล้ว